

Přemýšlím, co asi znamená pokyn apoštola Pavla, abychom byli „*obuti v pohotovost evangelia pokoje*“ (Efezským 6,15).

Kdysi jsem svoji „pohotovost“ v kontaktu s nevěřícími prožíval jako to, co mě napadlo den nebo dva po skončení rozhovoru... Ale nevzdal jsem to. S modlitbami jsem uvažoval aspoň dodatečně a ptal jsem se Pána Ježíše, co jsem tomu člověku měl říct. Tím se moje pohotovost rozvíjela a postupně se stávalo, že jsem s Ježíšovou pomocí účinně reagoval ještě v průběhu nějakého setkání.

Z pozorování stovek věřících na tréninku Mosty k lidem jsem si potvrdil, že pohotovost evangelia pokoje vzniká skrze naslouchání Pánu Ježíši a skrze pravidelný nácvik základních nástrojů. A moc pomáhají praktické zkušenosti s reálnými nevěřícími. Křesťané, kteří mají dobře nacvičeno a kteří tyhle dovednosti s modlitbami pravidelně používají, jsou prostě POHOTOVĚJŠÍ.

POHOTOVOST K EVANGELIU NEPŘIJDE SAMA OD SEBE!

Pavel píše, že se do ní máme OBOUT! Jak se to asi dělá? Podle mojí zkušenosti a mnoha pozorování pohotovost k evangeliu získáme naléhavými modlitbami, nasloucháním živému Ježíši, nácvikem jednoduchých nástrojů a pak už jen poslušnou dlouhodobou praxí přímo s nevěřícími.

Pomůžteš i dalším věřícím, aby se OBULI do POHOTOVOSTI evangelia? Předlož jim jednoduché nástroje, pomoz s nácvikem a taky s nasloucháním živému Ježíši... A s mnoha modlitbami je doprovod i s jejich známými nebo v terénu...